

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 488-1924)

Originalt emne

Boligforhold

Boligforhold/Kommunalt Tilskud til Opførelse af Beboelseshuse

Foreninger

Foreninger/Boligforeninger

Uddrag fra byrådsmødet den 27. november 1924 - side 3

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 488-1924)

Andragender om kommunalt Tilskud til Byggeforetagender fra:

- a. (J. Nr. 488-1924). Andelsboligforeningen "Fremtiden" til Byggeforetagender ved Jerichausgade og Lundbyesgade.
- b. (J. Nr. 494-1924). Muremester H. Hansen til Byggeforetagende ved Skovgaardsgade og Lundbyesgade.
- c. (J. Nr. 518-1924). Muremestrene E. M. Nøhr og Kudahl Jensen, samt Tømrermester Kirk Mikkelsen til Byggeforetagende ved Skovgaardsgade og Lundbyesgade.
- d. (J. Nr. 511-1924). Hustømrernes Stiftelse til Byggeforetagende ved Tordenskjoldsgade.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse foreslaar at yde et Tilskud paa 500 Kr. pr. Lejlighed, forudsat at Bygningerne opføres efter Tegninger godkendte af Udvalget og i den for Gaderne ønskede Byggelinie. Til Muremester H. Hansens Lejligheder, hvortil der er knyttet Butik eller Kontor, foreslaas 250 Kr., og til Hustømrernes Stiftelses 1-Værelses Lejligheder foreslaas 300 Kr.

J. Chr. Møller forelagde de forskellige Indstillinger. Det viste sig, at Byens Haandværkere benyttede sig af Kommunens Tilskud til Byggeriet; de bevilgede 100000 Kr. var nu omtrent optaget, men der vilde ogsaa fremskaffes ca. 200 Lejligheder, og flere kunde det næppe nytte at tage fat paa i Øjeblikket, for det skulde jo gerne være saaledes, at Byens Haandværkere selv kunde udføre Arbejdet, saa der ikke skulde tilkaldes Folk andetsteds fra. Taleren vilde hermed anbefale at vedtage de forskellige Indstillinger.

Vald. Pedersen kunde tiltræde Forslagene, men vilde gøre opmærksom paa, at det var en Forudsætning for at faa Statslaan, at det blev dansk Arbejde, der benyttedes i Husene. Taleren vilde henstille, at det blev fulgt i saa stor Udstrækning som muligt, saafremt det da ikke blev betydeligt dyrere.

J. Perregaard svarede, at alle sikkert var interesserede i, at der blev saa meget Arbejde som muligt her i Landet, men det var vanskeligt for Kontrolnævnet at kontrollere dette Forhold, og en Del Beslag som f. Eks. Laase blev ikke lavet herhjemme.

Vald. Pedersen vilde ikke rejse Kritik mod nogen, men saa vidt Taleren vidste, fandtes der en Laasefabrik i København. Taleren havde tidligere omtalt et Tilfælde, hvor en Mand absolut vilde bruge tyske Gasbadeovne, skønt de godt kunde faas her i Landet.

M. Brammer oplyste, at Stadsarkitekten havde undersøgt, om der fandtes Laasefabriker i København, og han havde fundet fem saadanne, hvorfra han nu havde faaet tilsendt Prøver af Laase.

P. Petersen fandt det rørende, at der fra denne Side taltes saa meget om dansk Arbejde, medens man tidligere havde maattet indkalde tyske Murersvende, fordi Arbejderne ikke vilde bort fra Doktrinen om 8 Timers Arbejdsdagen. Det tydede ikke paa, at der laa noget alvorligt bagved Talen om at fremme dansk Arbejde.

H. P. Christensen vilde henstille til Konsul Petersen at faa Byggefagene til at strække Byggeriet ud over længere Tidsrum, saa kunde man blive fri for at indkalde tyske Svende.

J. Perregaard tvivlede ikke om, at Byens Haandværkere kunde udføre Arbejdet, blot det blev lagt ordentlig til Rette. Der kunde i hvert Fald kun blive Mangel paa Murere, men for Tiden var der i Byen ca. 50 ledige af disse.

Formanden fandt det morsomt at høre Konsul Petersen tale imod de 100 tyske Murersvende, for Taleren havde aldrig hørt ham tale imod de mange Polakker, som kom herind og tog Arbejdet fra de danske Arbejdere.

Indstillingerne vedtoges.

